

195 վարք ծախէին: Թուրքի եասրնին հազած,
կապած, զօտէվորած. սեւերն մերկ. մէկ սեւ
աղջիկ կամ կտրիճն կու տան երկու զուռուչ:

Եւ ելեալ անտի մինչ զնայաք, տեսաք ա-
րապ մի, որ ունէր Ծ. Կ այծ ընդ իւր. եւ կո-
200 չէր. «Լապան, լապան», որ է կաթն. զի ով
կամէր՝ կթէր եւ տայր. եւ թէ չի հաւնէին,
բանայր զբերանս նոցա եւ դարձեալ ընայր
զկաթն:

Եւ կայր ամէն սօխախի զլուսն ձ. Բձ,
205 որպէս Վէնէտիք, փէրէմայք. զի թէ ոք կամի
զնալ տեղ մի, տայ հինգ-վեց զբամ, նատի եւ
երթայ եւ դայ, զի քաղաքն մեծ է եւ շու-
կայքն հեռու, ոտիւք չի կարէ ոք զնալ: Կան
եւ այլ մեծ մեծ իշվան, որ երկու-իւրեք կանա-
210 նիք նստին ի վրայ. եւ այլ կան իշվորկիտիք,
որ զբողս նստուցեալ ի էչ շուրջ ածեն փողոցէ
փողոց. բայց քաղքցի կանայք ծածկեն զե-
րեսս, նաեւ խաղախն՝ որպէս Թուրքի աշ-
խարհն. իսկ գեղացիքն՝ բացերես:

215 Եւ կայ ի Մսրր ՁՌ ջհտի տուն. եւ են
վարթամ եւ հարուստք եւ Լէհու պէս ամե-
նայն բան ձեռաց նոցա է, խարածն, կօմբուք,
էմէլն, տառապխանան եւ այլն. եւ մեծամեծք
նոցա տասն-քսան եասախցով չրջին:

ԲԵՐՔ, ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆԻՆՔ

220 Բայց Մսրր խիստ անմխիթար եւ անջուր,
անպտուղ, անզինի տեղ է. ոչ այգի, ոչ պար-